

<p>Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.</p>	<p>Agreement # 40005374/ Registration # 09089</p> <p>Datum, dokdy jsou noviny předplacené, je v pravém horním rohu štítku!</p>	<p>Telefon: 416/530-4222 Fax: 416/530-0069 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com</p>
--	--	--

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 3.-4.

(353.-354.)

Vol. 16.

Thursday,

February 16,

2006

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Olympiáda zaklepala na dveře

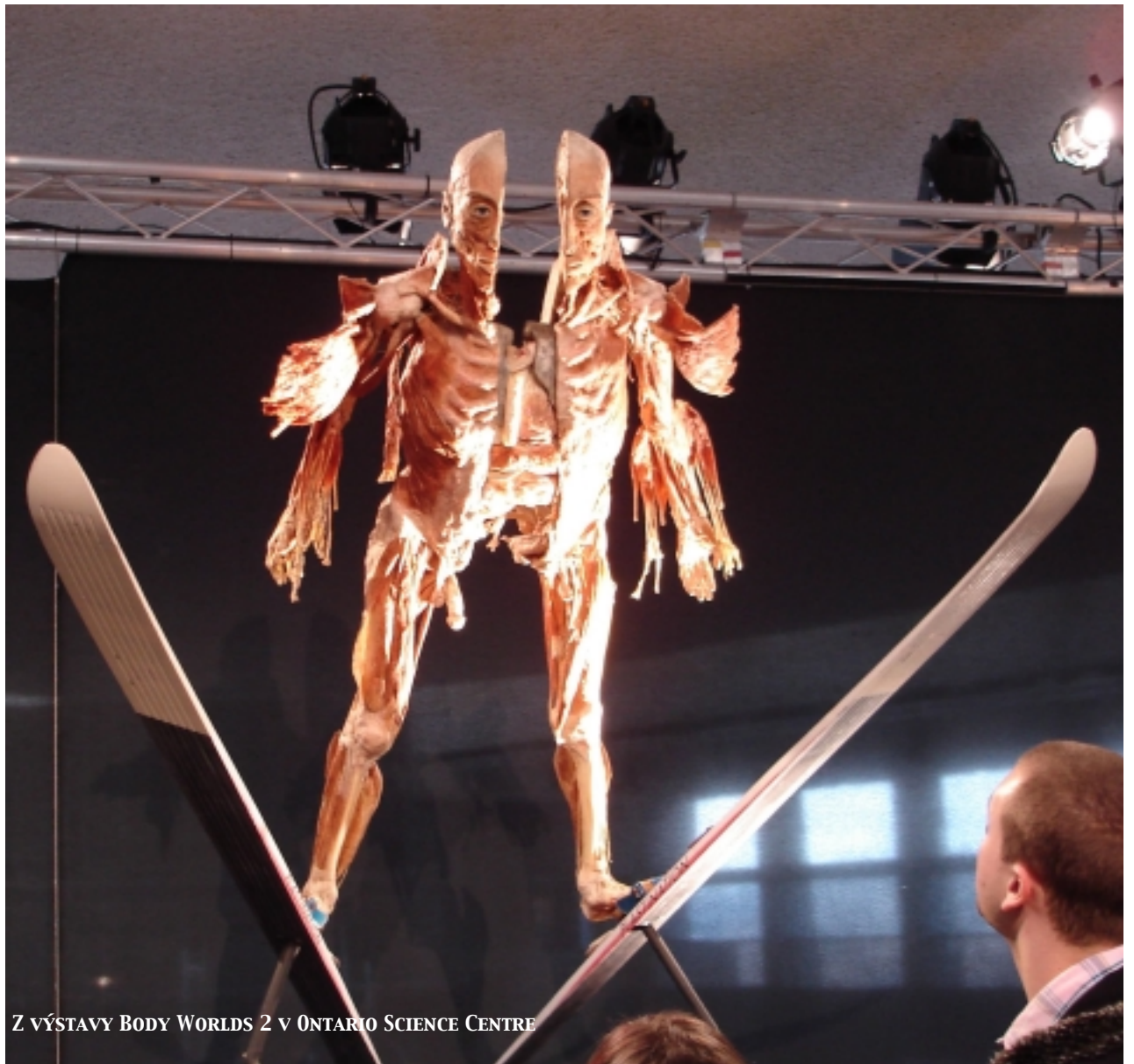
Nedávno zemřelý exilový bojovník pan Zdeněk Slavík dělil odpůrce komunismu na ty, kteří se rozhodli pro boj z blízka a pak ty, kteří bojují na dálku. Bojovníci na krátkou vzdálenost byli chartisti, političtí vězni, vyznávající církev či underground. Na dálku se pak zápasilo z exilu.

Ve své podstatě to byl správný přístup. Jedni bez druhých by těžko mohli existovat. Podle tohoto klíče bychom dnes v předvečer olympiády mohli rozdělit i olympioniky. Jednak jsou to ti, co si zvolili boj z blízka a již se pomalu sjíždějí do Turínu. My, *dálkoví olympionici* jsme se rozhodli pro boj u televizorů, počítačů, rozhlasových přijímačů. Adrenalin pro naše netrénovaná těla je však ještě nebezpečnější než pro výkonné sportovce, pro které je lámání rekordu pouhou hračkou. Podobně jako aktivním sportovcům, i nám sportovcům dálkovým hrozí řada nebezpečí. Při neobratném manipulováním s pultem si můžeme v rozhodujících momentech utkáni Česko-Kanada přerušit šlachy pravé ruky. Aby byl přenos z alpského lyžování existenciálně prožitý, i my volíme pro tuto disciplínu místa se sníženým množstvím kyslíku v ovzduší - nejlépe restaurace, či bary. Před závodem na běžkách se doporučuje lavor se studenou vodou, aby nohy byly patřičně prochládlé. V okamžiku startu pak nohy vytáhneme a spolu se závodníky můžeme cítit, jak krevní oběh funguje. Pocity skokana na lyžích Jakuba Jandy lze částečně nasimulovat ve výtahu na torontské CN Tower. Doporučuje se vzít příruční televizor a zapnout ho při jízdě dolů.

Jak kdosi řekl, olympijské hry jsou příležitostí pro lidi, kteří mají výčitky, že nic pro své zdraví nedělají, aby zasedli k televizorům a alespoň na čas se zbavili těchto nepříjemných pocitů.

Kromě olympijských her v přímém přenosu, které nás čekají, jsem minulý týden viděl ještě jednu výstavu, kde byli *olympionici věční*. Ti, kteří se s pozemským životem již rozloučili, ale jejich tělo bylo použito při anatomické výstavě *Body Worlds 2*. Německý lékař Günther von Hagens v roce 1977 zavedl novou technologii (plastination), kdy jsou jednotlivé části lidského těla pod vývěvou zbaveny tekutin a nahrazeny umělou hmotou. Díky této metodě můžeme vidět, jak fungují jednotlivé svaly či orgány v lidském těle. Dr. Günther von Hagen (mimořádně vyhoštěný z východního Německa za to, že protestoval proti okupaci Československa v roce 1968) se snaží ukázat, jak se napínají svaly sportovců v extrémních pozicích. To se mu nejlépe daří při gymnastice a při zimních sportech jako je krasobruslení či skoky na lyžích (na snímku vpravo). Pokud byste tedy chtěli vidět, jak jsou napínány svaly skokana na lyžích a vidět to trochu jinak než jak je to ukázáno v televizním přenosu, pak můžete navštívit výstavu *Body Worlds 2* v Ontario Science Centre (770 Don Mills Road, Toronto. Tel.: 416/696-1000). Výstava je otevřena denně od 10 do 17 hodin. V závěru týdne je možnost vidět výstavu i večer. Na vlastní oči se pak můžete přesvědčit i jaký je rozdíl mezi plícemi, které mají nedostatek kyslíku ve vysokohorském prostředí a v restauraci čtvrté cenové skupiny. Výstava potrvá stejně jako Zimní olympijské hry v Turínu do 26. února 2006.

Aleš Březina

Z VÝSTAVY BODY WORLDS 2 V ONTARIO SCIENCE CENTRE

Petr Chudožilov: Evropou obchází strašidlo

V hlavě nejednoho obyvatele *starého* kontinentu, ať už žijeme na Rýně, Pádu, Vltavě či Seině, obchází strašidlo xenofobie, strachu z cizinců. Lidé v obavách před ztrátou vlastní identity a jejím rozplynutím v mlhavém pojmu Evropan rádi zapomínají, že také jejich předkové kdysi *přivandrovali vodněkud*. Cizinci s sebou přináší - kromě neobvykle znějícího jména, doposud neznámých nemocí, odlišných kulinářských zvyklostí, kuriózních božstev a v první generaci někdy i sociální zátěže - především skvělou příležitost, porovnat naši vlastní kvalitu a pohled na svět s něčím doposud nepoznaným. Obstojíme? Nevyplatilo by se převzít nový užitečný trik?

Mnohý národ se může pyšnit velikánem ducha, jenž se narodil někde docela jinde. Dokládá to příklad Jana Amose Komenského, jednoho ze světově nejproslulejších Čechů vůbec. Když roku 1670 zemřel Komenský, učitel národů, tvůrce revoluční pedagogické metody škola hrou a mravní autorita známá celé tehdejší vzdělané Evropě, zaklepala jeho duše na nebeskou bránu.

Anděl vrátný, zapisující do knihy věčnosti data nově přichozích, se Komenského zeptal na jeho národnost. Učitel národů se dlouze zamyslel. „Jak jste mluvili doma?“ zeptal se anděl povzbudivě. „Rodiče byli Slováci,“ odpověděl

Komenský. „Napíšeme Slováci!“ odpověděl anděl. „Ale narodil jsem se na Moravě,“ namítl Komenský. „Kdepak jsi chodil do školy?“ vyzvídal anděl. „V Přerově a Heidelbergu,“ řekl Komenský. „Víš co?“ zeptal se anděl mazaně, tadyhle se podepiš!“ Učitel národů se podepsal jako *Johann Amos Comenius*. „Tedy Němec,“ navrhl anděl už trochu netrpělivě. „Psal jsem latinsky a německy, nejraději však česky. Moje nejmilejší dílo, slovník *Poklad jazyka českého*, shořelo při požáru v polském Lešnu,“ odušil Komenský. „Žil jsi v Polsku?“ chytil se anděl za hlavu. „Po celé Evropě, když mě vyštvali z domova,“ řekl Komenský.

„Takhle bychom se nikam nedostali,“ pravil anděl vrátný nervózně, „řekni, kde tě pochovali!“ „V Holandsku!“ usmál se Komenský, kterého jeho vlastní případ začal bavit. Anděl zoufale zavyl. V tu chvíli se přišoural neobyčejně starý muž v dlouhé bílé košili. Nad jeho hlavou se vznášelo světlo, uskupené do trojúhelníka s okem uprostřed. Všichni andělé potloukající se kolem nebeské brány se mu uctivě ukláněli. „Napiš tam jednoduše *Evropan!*“ poradil starý muž andělu vrátnému. Vzal Komenského za ruku a odvedl ho rovnou do nebeské knihovny.

Listopad 2004

Přetištěno s vědomím autora a *Hospodářských novin*.